

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 8Sžk/13/2021
Identifikačné číslo spisu: 1020201072
Dátum vydania rozhodnutia: 26. januára 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Michal Matulník
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:1020201072.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Y. U. U., bytom R. X, F., právne zastúpeného Peter Dobrovodský & spol., s. r. o., so sídlom Česká 7, Bratislava, IČO: 45 235 929, proti žalovanému (sťažovateľovi): Mesto Modra, so sídlom Dukelská 38, Modra, právne zastúpenému L/R/P advokáti, s.r.o., so sídlom Slávičie údolie 6, Bratislava, IČO: 52 735 354, o správnej žalobe opomenutého účastníka proti rozhodnutiu žalovaného č. SOÚ - 15744/2020-1118-BPi zo dňa 23. júna 2020, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/179/2020-48 zo dňa 11. januára 2021, takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalovaného z a m i e t a.

Žalobcovi voči žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov kasačného konania.

O d ô v o d n e n i e

I.

1. Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením č.k. 1S/179/2020-48 zo dňa 11. januára 2021 postupom podľa § 179 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) uložil žalovanému povinnosť doručiť rozhodnutie č. SOÚ - 15744/2020-1118-BPi zo dňa 23. júna 2020 žalobcovi prostredníctvom splnomocneného zástupcu Petra Dobrovodského & spol., s.r.o., Česká 7, Bratislava, IČO: 45 235 929 v lehote 30 dní od doručenia tohto uznesenia.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplývalo, že žalovaný vydal dňa 23. júna 2020 rozhodnutie č. SOÚ - 15744/2020-1118-BPi, ktorým bola povolená stavebníkovi - H. T. L. J. E., I. A., L. L. Y. X, M., K.: XX XXX XXX, zmena stavby, pred dokončením „J. E. Q. - 1. Etapa“, miesto stavby: pozemok reg. C, parc. č. XXXX, k. ú. Y., druh stavby: podľa § 43c ods.1, písm. a/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“), účel stavby: pobyt seniorov, objektová skladba: SO1 - Hlavný objekt pre stavebníka (ďalej aj „zmena stavby pred dokončením“).

3. Krajský súd ďalej konštatoval, že z obsahu administratívneho spisu zistil, že predmetom zmeny stavby bola zmena názvu stavby, a tiež dispozičná zmena objektu z dôvodu zrušenia wellnesscentra a rozšírenia priestoru pre pobyt seniorov. Vo veci bolo vydané stavebné povolenie pôvodnému stavebníkovi Harmony Invest s.r.o., Hviezdoslavovo nám, 14, Bratislava č.: SOÚ/19449/2013-2398-MMa zo dňa 25. apríla 2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 05. júna 2014, a ktoré sa týkalo stavby s pôvodným názvom „E. Q., pobytová rekreácia seniorov - 1. etapa. Ďalej uviedol, že z napadnutého rozhodnutia jednoznačne vyplýva vymedzenie účastníkov konania, kde však absentuje žalobca ako opomenutý účastník a uvedená skutočnosť vyplýva aj z rozdeľovníka doručovania napadnutého rozhodnutia.

4. Vychádzajúc z ustanovenia § 179 SSP dospel k záveru, že žalovaný bezdôvodne so žalobcom ako účastníkom konania v administratívnom konaní nekonal, hoci s ním konať mal. Skutočnosť zakladajúce a preukazujúce jeho postavenie ako účastníka konania žalovaný opomenul a napadnuté rozhodnutie v predmetnej veci mu do dnešného dňa riadne nedoručil.

5. Správny súd vyslovil, že postupom žalovaného bol žalobca dotknutý na svojich právach, nakoľko sa nemohol zúčastniť administratívneho konania a uplatňovať si v ňom svoje procesné práva a nemohol ani podať odvolanie voči napadnutému rozhodnutiu. Z toho plynie aj pozitívna aplikácia ustanovenia čl. 46 ods. 2 druhá veta Ústavy Slovenskej republiky na postup žalovaného, ktorý vyústil do vydania napadnutého rozhodnutia, vo vzťahu ku ktorému je žalobca oprávnený domáhať sa ochrany svojich práv na súde, ktorý preskúmava zákonnosť rozhodnutia orgánov verejnej správy, ktorým bol žalobca ukrátený na svojich právach. Najmä z právomoci súdu nemožno vylúčiť preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

6. Zároveň správny súd poznamenal, že predmetom posudzovania je len procesné postavenie žalobcu a nie samotné preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia, preto pri posudzovaní veci sa nezaoberal jej meritom.

7. Vo vzťahu k námietke žalobcu, že by mal súd žalobu odmietnuť z procesných dôvodov, nakoľko je podaná subjektom, ktorý nie je ani účastníkom konania, ani opomenutým účastníkom konania, správny súd poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžp/31/2013 zo dňa 19. marca 2014, v zmysle ktorého: „Právna úprava ustanovená v § 250b ods. 2 O.s.p. umožňuje i opomenutému účastníkovi správneho konania, teda tomu s kým sa v správnom konaní ako s účastníkom malo konať, avšak sa nekonalo a nebolo mu doručené rozhodnutie správneho orgánu, podať žalobu proti takému rozhodnutiu, a preto z dôvodu zabezpečenia zákonnosti priebehu správneho konania súd skúma dôvodnosť takéhoto tvrdenia opomenutého účastníka (žalobcu) a v prípade preukázania pravdivosti tohto tvrdenia, uloží správnomu orgánu povinnosť rozhodnutie doručiť opomenutému účastníkovi správneho konania -žalobcovi. Odvolací súd súhlasí s tvrdením žalobcu, že uvedená právna úprava prelomuje dôsledky právnej úpravy ustanovenej v § 247 ods. 2 a ust. § 250 ods. 2 O.s.p., avšak iba v tom smere, že priznáva opomenutému účastníkovi správneho konania procesné právo podať žalobu aj proti neprávoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu, keďže procesná aktívna legitimácia je jednou zo zákonných podmienok konania a jej nesplnenie má za následok zastavenie konania. V preskúmvanej veci odvolací súd dospel k zhodnému záveru ako krajský súd, že žalobca mal byť účastníkom správneho konania, a preto žalovaný postupoval v správnom konaní nezákonne, keď mu rozhodnutie napadnuté žalobou nedoručil. Súd prvého stupňa vychádzajúc z uvedeného postupoval správne a v súlade so zákonom, keď žalovanému uložil povinnosť doručiť predmetné rozhodnutie a následne v konaní pokračoval skúmaním zákonných podmienok konania, ktorých splnenie zákonodarca v právnej úprave ustanovenej v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (v správnom súdnictve) predpokladá.“

8. Vzhľadom na vyššie uvedené správny súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, nakoľko napadnuté rozhodnutie nebolo žalobcovi ako opomenutému účastníkovi doručené v súlade so zákonom, pretože mu patrilo postavenie účastníka administratívneho konania v zmysle § 59

stavebného zákona a zároveň bola splnená aj zákonná podmienka neuplynutia lehoty troch rokov od jeho vydania v zmysle § 179 ods. 1 SSP.

II.

9. Proti uzneseniu krajského súdu podal žalovaný v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

10. Namietal, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP), rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP) a tiež, že sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (§ 440 ods. 1 písm. h/ SSP).

11. Žalovaný poukazujúc na § 59 ods. 1, a § 68 stavebného zákona, namietal, že z cit. ustanovení stavebného zákona jednoznačne vyplýva, že tie osoby, ktorým bolo priznané účastníctvo v stavebnom konaní, nie sú automaticky aj účastníkmi konania o zmene stavby pred dokončením, ktorým sa pôvodné povolenie v určitom rozsahu mení. Práve naopak zdôraznil, že stavebný úrad aj v konaní o zmene stavby pred dokončením vždy samostatne vymedzuje okruh účastníkov konania, a to práve vo väzbe na § 68 stavebného zákona. Dodal, že tento záver potvrdzuje tak správna, ako aj súdna prax.

12. Taktiež dal do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžp/35/2012 zo dňa 17. decembra 2012, ktorým vyslovil, že „účastníkom konania o zmene stavby pred dokončením sú pritom len tí účastníci pôvodného stavebného konania, ktorých vlastnícke alebo iné právo k susedným nehnuteľnostiam by mohlo byť navrhovanou zmenou stavby dotknuté.“

13. Tvrdil, že v posudzovanom prípade žalobca nenaplnil ani jeden z atribútov vyžadovaných pre to, aby bol zaradený do okruhu účastníkov konania o zmene stavby pred dokončením. Zaoberajúc sa vplyvom zmeny stavby na práva žalobcu, namietal, že žalobca, ako účastník pôvodného stavebného konania nemal k samotnej stavbe, jej účelu ani funkcii žiadne námietky a pripomienky. Podľa žalovaného týmto súhlasil, že stavba bude slúžiť ako dom sociálnych služieb, zariadenie pre seniorov a rekreačné zariadenie pre seniorov, teda budúcou prevádzkou uvedeného zariadenia sa necítil byť dotknutý ani obmedzený na svojich právach. Zároveň zdôraznil, že povolenou zmenou stavby pred dokončením došlo len k povoleniu dispozičnej zmeny vo vnútorných priestoroch stavby. Uvedenou zmenou nedochádza k zmene funkčného využitia stavby napriek tomu, že to žalobca v žalobe tvrdil s ohľadom na zmenu názvu stavby a jej častí. Zmena v sebe zahŕňa len stavebné práce vo vnútorných priestoroch objektu, ktoré nemajú vplyv na jej funkciu ani na vonkajšie usporiadanie objektu, a tým ani vplyv na okolitú zástavbu a využívanie susedných nehnuteľností v ich funkčnom využívaní. Vzhľadom na uvedené dospel žalovaný ako stavebný úrad pri vymedzení okruhu účastníkov k záveru, že charakter zmeny stavby, ani s tým spojený rozsah stavebných prác, ako ani následné užívanie zmenenej stavby nebudú mať na svoje okolie väčší vplyv ako doteraz povolené stavebné práce, ktoré boli prerokované s okolitými vlastníkmi v pôvodnom stavebnom konaní. Zdôraznil, že žalobca neuviedol relevantný dôvod, pre ktorý by povolená zmena mala priamy vplyv na jeho práva k nehnuteľnostiam. Dodal, že zvýšením počtu obsadenosti nevzniká žalobcom tvrdené ohrozenie hygienicko-epidemiologickej situácie, čo potvrdilo aj stanovisko Regionálneho úradu verejného zdravotníctva Bratislava hl. mesto č. HZZ/6136/2020 zo dňa 20. apríla 2020. Navyše podmienky daného stanoviska boli zahrnuté do povolenia zmeny stavby a samotné uvedenie stavby do prevádzky bude podliehať samostatnému povoľovaniu zo strany zástupcov regionálneho hygienika. Napokon uviedol, že zvýšením priestoru pre ďalšie lôžka nedôjde ani k zvýšeniu zaťaženia dopravy, nakoľko v danom prípade nejde o zariadenie nemocnice, pričom ubytovaní klienti budú dlhodobými obyvateľmi objektu bez potreby častého transportu z a do zariadenia. Rovnako tak zásobovanie a servisné služby nepredstavujú zvýšené zaťaženie oproti pôvodne povolenému a prerokovanému. Preto tvrdil, že práva a právom chránené záujmy žalobcu nemôžu byť zmenou stavby dotknuté, a to ani vyplývajúcou stavebnou činnosťou, ako ani užívaním stavby, teda žalobca nie je opomenutým účastníkom konania.

14. Ďalej namietal, že žalobca nie je vlastníkom nehnuteľnosti, ktorá by mala spoločnú hranicu s pozemkom, na ktorom sa má nachádzať stavba, keďže medzi jeho nehnuteľnosťami a týmto pozemkom je komunikácia. Samotná stavba žalobcu je od povolovanej stavby vzdialená vzdušnou čiarou cca 40 m, čiže jej užívanie nemôže byť zmenou stavby v povolenom rozsahu priamo dotknuté. Zdôraznil, že v pôvodnom stavebnom konaní, kde bola samotná stavba, ako aj jej budúca funkcia prerokovaná, nevzniesol žalobca ani ostatní účastníci konania žiadne námietky. Mal za to, že žalobca, hoci bol účastníkom pôvodného stavebného konania, nie je bez ďalšieho automaticky účastníkom aj akéhokoľvek ďalšieho konania týkajúceho sa povolenej stavby, a teda aj konania o zmenu stavby pred dokončením. Tvrdil, že pre vznik účastníctva v konaní o zmene stavby pred dokončením musia byť naplnené požiadavky § 68 ods. 2 a § 59 ods. 1 písm. b/ stavebného zákona, pričom okruh účastníkov tohto konania môže byť odchylny od okruhu pôvodného stavebného konania. Mal za to, že záver krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a nesprávnej aplikácie a interpretácie § 59 ods. 1 písm. b/ a § 68 ods. 2 stavebného zákona na prejednávany prípad a zistený skutkový stav. Poukazujúc na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžp/35/2012 zo dňa 17. decembra 2012 taktiež namietal, že krajský súd sa svojím záverom odklonil od ustálenej praxe kasačného súdu.

15. Napokon namietal, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu nie je dostatočne odôvodnené, keď zo samotného uznesenia vyplýva len holá skutočnosť, že krajský súd návrhu žalobcu vyhovuje, a teda tento ako účastník pôvodného stavebného konania mal byť účastníkom konania o povolenie zmeny stavby pred dokončením. Namietal, že krajský súd sa nevysporiadal s rozhodujúcimi skutkovými a právnymi okolnosťami, ako aj, že v jeho uznesení absentuje akéhokoľvek posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov žalobcu a tiež žalovaného, ako aj ich vyhodnotenie. Krajskému súdu vyčítal, že v napadnutom rozhodnutí sa nevyjadril k aplikácii § 68 ods. 2 stavebného zákona, ani k tomu, prečo je podľa jeho názoru splnená podmienka účastníctva v zmysle § 59 ods. 1 písm. b/ stavebného zákona aj v tomto konaní. S ohľadom na uvedené mal žalovaný za to, že nedostatok odôvodnenia v tejto časti zakladá nepreskúmateľnosť uznesenia, čím došlo aj k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces.

16. Navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov kasačného konania.

III.

17. Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti žalovaného vyjadril podaním z 03. marca 2021.

18. Vo vyjadrení k podanej kasačnej sťažnosti opätovne uviedol, že žalobca ako účastník pôvodného stavebného konania vedeného tým istým správnym orgánom jednoznačne mal byť účastníkom stavebného konania o zmene stavby pred jej dokončením, a tak sa stal na základe popísaného nezákonného postupu stavebného úradu opomenutým účastníkom správneho konania.

19. Navrhol, aby kasačný súd napadnuté uznesenie krajského súdu v celom rozsahu potvrdil. Taktiež si uplatnil náhradu trov konania.

IV.

20. Vyjadrenie žalobcu ku kasačnej sťažnosti bolo doručené žalovanému dňa 23. marca 2021 na vedomie.

V.

21. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ SSP) preskúmal kasačnú sťažnosť postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalovaného nie je dôvodná.

22. Predmetom kasačného konania v danej veci bolo uznesenie krajského súdu, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť doručiť žalobcovi ako opomenutému účastníkovi administratívneho konania rozhodnutie č. SOÚ - 15744/2020-1118-BPi zo dňa 23. júna 2020, ktorým žalovaný povolil stavebníkovi - H. T. L. J. E., I. A., so sídlom Y. X, M., K.: XX XXX XXX, zmenu stavby pred dokončením „J. E. Q. - 1. Etapa“, miesto stavby: pozemok reg. C, parc. č. XXXX, k. ú. Y., druh stavby: podľa § 43c ods.1, písm. a/ stavebného zákona, účel stavby: pobyt seniorov, objektová skladba: SO1 - Hlavný objekt pre stavebníka.

23. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že žalobca je vlastníkom susediacich pozemkov so stavbou „E. Q., T. C. L. - X X.“, na pozemkoch parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX v k.ú.: Y., obec: Y., okres: T., vedených na LV č. XXX, parc. č. XXXX, parc. č. XXXX/X a stavba súp. č. XXXX na parc. č. XXXX nachádzajúcich sa v katastrálnom území Y., a že bol účastníkom správneho konania vo veci vydania stavebného povolenia pôvodnému stavebníkovi Harmony Invest s.r.o., Hviezdoslavovo nám. 14, Bratislava rozhodnutím žalovaného č.: SOÚ/19449/2013-2398-MMa zo dňa 25. apríla 2014. Zo spisového materiálu ďalej vyplýva, že žalovaný vydal dňa 23. júna 2020 rozhodnutie č. SOÚ - 15744/2020-1118-BPi, ktorým povolil stavebníkovi - H. T. L. J. E., I. A., Y. X, M., K.: XX XXX XXX, zmenu stavby pred dokončením „J. E. Q. - X. X.“, miesto stavby: pozemok reg. C, parc. č. XXXX, k. ú. Y., druh stavby: podľa ustanovenia § 43c ods.1 písm. a/ stavebného zákona, účel stavby: pobyt seniorov, objektová skladba: SO1 - Hlavný objekt pre stavebníka. V konaní o zmene stavby pred dokončením však žalovaný so žalobcom ako účastníkom administratívneho konania nekonal.

24. Spornou otázkou v prejednávanej veci je to, či správny súd správne posúdil účastníctvo žalobcu v konaní o vydanie povolenia na zmenu stavby pred dokončením, a či bol preto daný dôvod na uloženie povinnosti žalovanému doručiť rozhodnutie v tejto veci žalobcovi podľa ustanovenia § 179 ods. 1 SSP.

VI.

25. Podľa § 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 423/2020 Z.z., najvyšší správny súd začne činnosť 1. augusta 2021.

26. Podľa § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z., o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 423/2020 Z.z., výkon súdnictva prechádza od 1. augusta 2021 z najvyššieho súdu na najvyšší správny súd vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc najvyššieho správneho súdu.

27. Z vyššie citovaného odseku 2 vyplýva, že zákonodarca upravil prechod výkonu súdnictva z najvyššieho súdu na najvyšší správny súd, a teda najvyšší správny súd prebral z najvyššieho súdu všetky „živé“ veci v agende správneho súdnictva, ktoré následne aj dokončí.

28. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

29. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

30. Podľa § 179 ods. 1 SSP, ak správnu žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom administratívneho konania malo konať (ďalej len „opomenutý účastník“), správny súd overí správnosť tohto tvrdenia a skutočnosť, či od vydania napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia

neuplynuli viac ako tri roky, a ak sú tieto podmienky splnené, uznesením rozhodne, že orgán verejnej správy je povinný doručiť opomenutému účastníkovi vo veci vydané rozhodnutie alebo opatrenie.

31. Podľa § 179 ods. 3 SSP doručením uznesenia správneho súdu podľa odseku 1 orgánu verejnej správy sa zo zákona odkladajú účinky napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, a to až do právoplatnosti rozhodnutia o riadnom opravnom prostriedku, ak osobitný predpis upravujúci konanie pred orgánom verejnej správy jeho podanie proti napadnutému rozhodnutiu alebo opatreniu pripúšťa. V takom prípade je opomenutý účastník oprávnený na podanie riadneho opravného prostriedku v lehote a za podmienok ustanovených osobitným predpisom a orgán verejnej správy je povinný o tomto riadnom opravnom prostriedku konať a rozhodnúť.

32. Podľa § 179 ods. 4 SSP po právoplatnosti uznesenia podľa odseku 1 správny súd konanie zastaví. Správny súd zastaví konanie vždy aj vtedy, ak od vydania napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia do podania žaloby opomenutým účastníkom uplynuli viac ako tri roky.

33. Podľa § 59 ods. 1 stavebného zákona účastníkmi stavebného konania sú:

- a) stavebník,
- b) osoby, ktoré majú vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ak ich vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté,
- c) ďalšie osoby, ktorým toto postavenie vyplýva z osobitného predpisu,
- d) stavebný dozor alebo kvalifikovaná osoba,
- e) projektant v časti, ktorá sa týka projektu stavby.

34. Podľa § 68 ods. 1 stavebného zákona stavebný úrad môže v odôvodnených prípadoch na žiadosť stavebníka povoliť zmenu stavby ešte pred jej dokončením.

35. Podľa § 68 ods. 2 stavebného zákona v rozsahu, v akom sa zmena dotýka práv, právom chránených záujmov alebo povinností účastníkov stavebného konania, ako aj záujmov chránených dotknutými orgánmi, prerokuje stavebný úrad žiadosť a vydá rozhodnutie, ktorým buď zmenu stavby povolí, pričom rozhodne aj o prípadných námietkach účastníkov a určí podľa potreby ďalšie záväzné podmienky, alebo žiadosť zamietne. Na konanie o zmene sa primerane vzťahujú ustanovenia o stavebnom konaní.

36. Podľa § 139 ods. 2 písm. c/ stavebného zákona, ak sa v tomto zákone používa pojem "susedné pozemky a stavby na nich", rozumejú sa tým pozemky, ktoré majú spoločnú hranicu s pozemkom, ktorý je predmetom správneho konania podľa tohto zákona a stavby na týchto pozemkoch.

37. Podľa § 139 ods. 2 písm. d/ stavebného zákona, ak sa v tomto zákone používa pojem "susedná stavba", rozumie sa ňou aj stavba na takom pozemku, ktorý nemá síce spoločnú hranicu s pozemkom, o ktorý v konaní podľa tohto zákona ide, ale jej užívanie môže byť navrhovanou stavbou dotknuté.

38. Kasačný súd poznamenáva, že správna žaloba opomenutého účastníka predstavuje osobitný typ správnej žaloby, ktorej procesná úprava je v podstate plne vymedzená v § 179 SSP. Konanie o správnej žalobe opomenutého účastníka je čiastočne odlišné od bežného konania o všeobecnej správnej žalobe. Správny súd totiž pri správnej žalobe opomenutého účastníka preskúmava, či žalobcovi patrí postavenie opomenutého účastníka a či od vydania napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy neuplynuli viac ako tri roky. Opodstatnenosť vydávania sa žalobcu za opomenutého účastníka zisťuje správny súd preskúmaním príslušného administratívneho spisu, prípadne z vyjadrenia žalovaného. Pre úspešnosť žaloby musia byť obe vyššie uvedené skutočnosti vyhodnotené správnym súdom za preukázané. Inak povedané obe tieto skutočnosti predstavujú kumulatívne podmienky, len za splnenia ktorých môže správny súd správnej žalobe opomenutého účastníka vyhovieť.

39. Za účelom posúdenia spornej otázky v prejednávanej veci je potrebné bližšie sa zaoberať otázkou účastníctva v stavebnom konaní. Stavebný zákon osobitne upravuje okruh účastníkov konania, preto sa neuplatňuje § 14 <<https://www.aspi.sk/products/lawText/13/21000/1/ASPI%253A/71/1967%20Zb.%252314>> (časť pred bodkočiarkou) zákona č. 71/1967 Zb. <<https://www.aspi.sk/products/lawText/13/21000/1/ASPI%253A/71/1967%20Zb.>> o správnom konaní (správny poriadok). Okruh účastníkov je vymedzený tak, že pre postavenie účastníka konania nepostačuje vlastnícke alebo iné právo k susednej nehnuteľnosti, ale musí byť splnená aj podmienka, že vlastnícke právo alebo právom chránené záujmy alebo povinnosti suseda môžu byť stavebným povolením dotknuté. Túto otázku vždy posudzuje stavebný úrad podľa okolností konkrétneho prípadu a na základe toho vymedzí okruh účastníkov konania.

40. Nastolenou problematikou sa Najvyšší súd Slovenskej republiky zaoberal už v uznesení sp. zn. 8Sžp/20/2012 zo dňa 13. decembra 2012, ako aj v rozsudku sp. zn. 10Sžo/57/2016 zo dňa 31. mája 2017, v zmysle ktorých pre posúdenie, či určitá fyzická alebo právnická osoba mala alebo nemala byť účastníkom stavebného konania, je potrebné skúmať, či uskutočnením stavby podľa podmienok stavebného povolenia existuje možnosť ovplyvnenia vlastníckych alebo iných práv k pozemkom a stavbám, nie je teda potrebné skúmať reálny faktický zásah do týchto práv.

41. Pri skúmaní správnosti postupu krajského súdu je ďalej nevyhnutné túto otázku vyhodnotiť s prihliadnutím na kasačnú námietku žalovaného, spočívajúcu v tvrdení, že z dikcie ustanovení § 59 ods. 1, a § 68 stavebného zákona jednoznačne vyplýva, že tie osoby, ktorým bolo priznané účastníctvo v stavebnom konaní, nie sú automaticky aj účastníkmi konania o zmene stavby pred dokončením, ktorým sa pôvodné povolenie v určitom rozsahu mení, teda že stavebný úrad aj v konaní o zmene stavby pred dokončením vždy samostatne vymedzuje okruh účastníkov konania, a to práve vo väzbe na § 68 stavebného zákona.

42. Vo vzťahu k uvedenému je potrebné dať do pozornosti, že zmena stavby pred dokončením je upravená v § 68 stavebného zákona, ktoré neobsahuje špeciálnu úpravu účastníctva pre aplikáciu uvedeného inštitútu. Naopak v jeho odseku 2 poslednej vete je zakotvené, že na konanie o zmene sa primerane vzťahujú ustanovenia o stavebnom konaní, teda pri určovaní okruhu účastníkov v konaní o zmene stavby pred dokončením je nevyhnutné vychádzať z rovnakých zákonných kritérií, ako v samotnom konaní o vydanie stavebného povolenia.

43. Žalovaný taktiež v podanej kasačnej sťažnosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžp/35/2012 zo dňa 17. decembra 2012, pričom tvrdil, že práve v tomto rozhodnutí Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že „účastníkom konania o zmene stavby pred dokončením sú pritom len tí účastníci pôvodného stavebného konania, ktorých vlastnícke alebo iné právo k susedným nehnuteľnostiam by mohlo byť navrhovanou zmenou stavby dotknuté“. Najvyšší správny súd nemohol prisvedčiť ani tomuto tvrdeniu žalovaného, nakoľko z cit. rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nielen že nie je možné vyvodit' vyššie uvedený záver, navyše však žalovaný ani text vydaného rozhodnutia nerešpektoval v jeho publikovanej podobe. V predmetnom rozhodnutí totiž Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že „V zmysle citovaného zákonného ustanovenia (pozn. vzťahuje sa k § 68 ods. 2 stavebného zákona) účastníkmi konania o zmene stavby pred dokončením sú tí účastníci stavebného konania, ktorých vlastnícke alebo aj iné práva k susedným nehnuteľnostiam (§ 139 ods. 2 stavebného zákona) by mohli byť navrhovanou zmenou stavby dotknuté. Účastníkmi tohto konania by mohli byť aj tí susedia, ktorí neboli účastníkmi stavebného konania, pretože pôvodne povolená stavba nemala na ich nehnuteľnosti stavebným zákonom uvažované účinky, ale ak by sa takéto účinky prejavili až v dôsledku uskutočnenia navrhovanej zmeny (zväčšenie stavby, zväčšenie zastavanej plochy, posunutie stavby a pod.). Primeranosť ustanovení stavebného zákona znamená, že sa plne uplatnia právne prostriedky zabezpečujúce ochranu práv účastníkov konania i verejných záujmov, hoci konanie sa vedie a podklady pre rozhodnutie sa zaoštarávajú len v nevyhnutnom rozsahu (vyznačenie zmien v pôvodnej dokumentácii a pod.).“ Na základe záverov plynúcich z tohto rozhodnutia je teda možné konštatovať, že okruh účastníkov v konaní o zmene stavby pred dokončením sa nevyhnutne nemusí zhodovať s okruhom účastníkov konania o vydanie stavebného

povolenia, avšak za splnenia zákonných predpokladov môže dôjsť jedine k rozšíreniu tohto okruhu, stavebný úrad nemôže postupovať tak, že okruh účastníkov zúži.

44. Kasačný súd preto dospel k záveru, že krajský súd vyhodnotil správne, že vo veci sú naplnené zákonné predpoklady pre postup v zmysle § 179 ods. 1 SSP, a síce, že od vydania napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy neuplynuli viac ako tri roky (rozhodnutie žalovaného bolo vydané dňa 23. júna 2020), a rovnako tak, že žalobcovi patrí postavenie opomenutého účastníka.

45. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, najvyšší správny súd námietky žalovaného uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil ako nedôvodné, keď tieto neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Z týchto dôvodov potom najvyšší správny súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

46. O náhrade trov konania rozhodol najvyšší správny súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov kasačného konania.

47. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.